

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-642/2018-46

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, zastupanog po stečajnom upravitelju Zdravku Kuzmiću, a on po punomoćnici Marini Krka, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. iz Splita, protiv tuženika TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwalte GMBH, Njemačka, Baldham, Wallbergstrasse 3, OIB: 04325766652, zastupanog po punomoćniku Marku Kallayu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. veljače 2023. uz sudjelovanje punomoćnice tužitelja Marine Krka, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. iz Splita te punomoćnice tuženika Mare Terihaj Macura, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri d.o.o. iz Zagreba, na ročištu za objavu presude 6. travnja 2023.

presudio je

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Utvrđuje se osnovanim osporavanjem tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, u stečajnom postupku St-45/2015 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu u Splitu, prema tuženiku TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwalte GMBH, OIB: 04325766652, Baldham, Wallbergstrasse 3, Savezna Republika Njemačka, u iznosu od 20.238.649,96 kuna.

II Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwalte GMBH, OIB: 04325766652, Baldham, Wallbergstrasse 3, Savezna Republika Njemačka, prema tužitelju ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, OIB: 34606600284, u stečajnom postupku St-45/2015 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu u Splitu, po prijavljenoj tražbini tuženika za osporeni iznos od 20.238.649,96 kuna.

III Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana isplatiti tužitelju troškove parničnog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

II Nalaže se tužitelju ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju da naknadi tuženiku TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwälte GMBH trošak parničnog postupka u iznosu od 149.396,11 EUR-a / 1.125.625,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 6. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 (petnaest) dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwälte GMBH za naknadu više zatraženih troškova parničnog postupka u iznosu od 99.998,34 EUR-a / 753.437,50 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 6. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta osam postotnih poena, kao i za više zatraženu stopu zakonskih zateznih kamata od pet postotnih poena koje teku na dosuđeni trošak parničnog postupka u iznosu 149.396,11 EUR-a / 1.125.625,00 kuna od 6. travnja 2023. pa do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. ožujka 2017. ovom sudu podnio tužbu protiv tuženika, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja. Tužitelj u tužbi navodi kako se nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom vodi stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-45/2015. Tuženik da je u tom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 10.829,965,25 EUR-a. U navedenoj tražbini da nisu navedene zadužnice niti je tuženik iste priložio samoj prijavi. Osim toga, tuženik da nikada nije dostavio izvornik Ugovora o prodaji potraživanja iz zajma nego da je dostavio samo presliku prijevoda. Na posebnom ispitnom ročištu koje je održano 14. lipnja 2016. punomoćnici tuženika da su dostavili zadužnicu na iznos od 2.657.002,00 EUR-a, ovjerenu pod brojem OV-5592/2013 od 31. srpnja 2013. Uz navedenu zadužnicu da je priložena i Izjava o prijenosu isprave – zadužnice, ovjerena 10. lipnja 2016. u Münchenu. Nad tužiteljem da je otvoren stečajni postupak 18. studenog 2015. pa da je vidljivo kako je taj sporazum sklopljen nakon otvaranja stečajnog postupka. Nadalje, tužitelj navodi kako tuženik nije definirao koje je potraživanje od „sveukupno tri prijavljena potraživanja s tri različita prijavljena pravna osnova, od kojih je jedan od pravnih osnova nastao nakon izdavanja sporne zadužnice, bilo osigurano i na koje se odnosi sporna zadužnica.“ Stoga, tužitelj da je osporio predmetno potraživanje. Tužitelj da je upućen da u roku od 8 (osam) dana od zaprimanja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1. ožujka 2017. pokrene parnični postupak radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja. Predmetno rješenje da je tužitelj zaprimio 17. ožujka 2017. pa da isti u ostavljenom roku od 8 (osam) dana pokreće ovaj postupak.

2. Tužitelj je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu: rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2, prijavu tražbine, preslik

zadužnice i rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-45/2015 od 18. studenog 2015.

3. Sukladno odredbi 284. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, - dalje: ZPP) sud je tuženiku dostavio tužbu radi podnošenja pisanog odgovora na istu.

4. Tuženik je u odgovoru najprije naveo kako je tužbu potrebno odbaciti iz razloga što ista nije podnesena u roku od 8 (osam) dana od dana zaprimanja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016 od 1. ožujka 2017. Naime, sam tužitelj da navodi kako je predmetno rješenje zaprimio 17. ožujka 2017., a iz prijamnog pečata suda koji je otisnut na tužbi da proizlazi kako je tužitelj istu podnio „iz ruke“ 29. ožujka 2017. Stoga, tužba da je podnesena nakon proteka roka. Naime, odredbom članka 178. stavak 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96., 161/98., 29/99., 123/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13. i 71/15. – dalje: SZ) da je propisano kako se smatra da ako osoba koja je upućena na parnicu ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu da će se smatrati kako je odustala od prava na vođenje parnice.

5. Stoga, tuženik predlaže da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu, sukladno odredbama članka 178. stavak 6. SZ-a i 187. stavak 2. SZ-a.

6. Nadalje, tuženik je naveo kako se isti, za slučaj da sud ne odbaci tužbu, protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom te predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Naime, tužitelj da je u tužbi naveo kako zadužnice nigdje nisu navedene, niti su iste priložene prijavi tražbine, a što nije točno. Naime, sam Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svom rješenju poslovni broj PŽ-6891/2016 od 1. ožujka 2017. da je razriješio to pitanje i da je utvrdio kako je tuženik zadužnicu pravovremeno dostavio stečajnom upravitelju. U odnosu na navode tužitelja o tome da tuženik nikada nije dostavio izvornik Ugovora o prodaji potraživanja iz zajma, tuženik ističe kako nigdje nije propisana obveza tuženika da ugovor dostavi u izvorniku. Nadalje, tuženik je osporio i navode tužitelja koji se odnose na to da je Sporazum sklopljen nakon otvaranja stečajnog postupka jer da nije jasno misli li tužitelj na zadužnicu ili na Izjavu o prijenosu.

7. Prema tome, tuženik smatra kako navodima tužitelja nije dovedena u pitanje osnovanost tražbine koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-45/2015 pa predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i obvezati tužitelja da tuženiku naknadi trošak postupka, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Tuženik je predložio da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koju je tuženik dostavio uz odgovor na tužbu.

8. Podneskom od 16. ožujka 2018. tuženik je obavijestio sud kako se između istih stranaka pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi postupak po tužbi tužitelja TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwalte GmbH (ovdje tuženika) protiv tuženika

ADRIA ČELIK d.o.o. (ovdje tužitelja), radi opravdanja tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kuna. Naime, ukupno prijavljena tražbina tuženika u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem pod poslovnim brojem St-45/2015 da iznosi 82.492.949,97 kuna te da je ista tražbina u cijelosti osporena od strane stečajnog upravitelja tužitelja. Stoga, sukladno uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iz rješenja poslovnog broja PŽ-6891/2016 od 1. ožujka 2017. da su između stranaka pokrenute dvije parnice – jedna po tužbi tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju protiv tuženika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwalte GmbH, radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine u dijelu u kojem je ista osigurana zadužnicom, a na koju parnicu je upućen stečajni upravitelj tužitelja i druga koja se vodi pod poslovnim brojem P-683/2017 po tužbi tužitelja TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwalte GmbH protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, radi utvrđivanja postojanja tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kuna.

9. Naime, cjelokupna tražbina koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom u iznosu od 82.492.949,97 kuna da se temelji na Ugovoru o prodaji potraživanja iz zajmova sklopljenih 15. travnja 2014. između tuženika kao kupca i trgovačkog društva TECHCOM GmbH kao prodavatelja, a na temelju kojeg je tuženik stekao potraživanja iz Okvirnog Ugovora o kreditu br. 218-13-03910 i pripadajućih Anexa I, II, III, IV i V, Ugovora o zajmu br. 10062013 i Ugovora o zajmu br. 376-14-3964 i pripadajućih Anexa I i II.

10. Tuženik u prilogu tog podneska dostavlja predmetne isprave te predlaže da sud iste pročita u dokazne svrhe, kao i da izvede dokaz čitanjem isprava sadržanih u spisu Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj P-683/2017 i St-45/2017, kao i da izvede dokaz saslušanjem stranaka i svjedoka Edgara Schumachera te da, po potrebi, provede dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem.

11. Tijekom postupka tužitelj je osporio navode tuženika iz odgovora na tužbu te je naveo kako navodi tuženika o irelevantnosti zadužnice i/ili Ugovora o prodaji potraživanja nisu osnovani. Naime, pregledom zadužnice da se može utvrditi kako je ista solemnizirana bez da je bio prisutan sudski tumač za njemački jezik koji bi tu privatnu ispravu usmeno preveo sudioniku tog pravnog posla Edgaru Schumacheru. Osim toga, tužitelj je naveo kako u trenutku sklapanja Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. potraživanje koje je tuženik prijavio u stečajnom postupku nije ni postojalo pa da iz tog razloga nije niti moglo biti preneseno na treću osobu.

12. Na prijedlog stranaka sud je rješenjem poslovnim brojem P-293/2017 od 18. travnja 2018., sukladno odredbi članka 213. ZPP-a odredio prekid ovog postupka do izrade pisanog nalaza i mišljenja u postupku koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-683/2016.

13. Tužitelj je tijekom postupka isticao da, sve i kada bi navedene uplate bile izvršene, a što tužitelj osporava, da predmetna tražbina ne bi trebala biti priznata na način na koji je prijavljena. Naime, TECHCOM GmbH da je bio član društva ADRIA ČELIK d.o.o. te da se uvidom u dokumentaciju koju je tuženik dostavio može utvrditi kako se ne radi o kreditu nego da se zapravo radi o zajmu koji nadomješta kapital sukladno odredbi članka 408. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93., 34/99., 121/99., 52/00., 118/03., 107/07., 146/08., 137/09.,

125/11., 152/11., 111/12., 68/13., 110/15., 40/19. – dalje: ZTD). Stoga, predmetna tražbina, sve kada bi i postojala, da ne može predstavljati tražbinu višeg isplatnog reda. Osim toga, tužitelj je naveo kako je Ugovor o prodaji potraživanja od 15. travnja 2014. sklopljen protivno odredbi članka 49. ZTD-a.

14. Tuženik je osporio navode tužitelja o tome da bi se radilo o zajmu koji nadomješta kapital te je naveo kako iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka koji je proveden u postupku koji se pred ovim sudom vodi pod brojem P-683/2017 proizlazi da je tražbina tužitelja koja je prijavljena u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem osnovana. Ujedno, tuženik je osporio navode tužitelja o tome da je Ugovor o ustupu potraživanja od 15. travnja 2014. sklopljen protivno odredbi članka 49. ZTD-a te je naveo kako je taj ugovor u ime trgovačkog društva TECHCOM GmbH sklopila Sagadat Schumacher, u ime tuženika kao kupca da ga je potpisao Peter Trepte, a u ime tužitelja kao tužnika Edgar Schumacher. Stoga, svi navodi tužitelja da su neosnovani i neutemeljeni.

15. Tužitelj je u podnesku od 16. siječnja 2019. postavio podredni tužbeni zahtjev koji glasi:

„I Utvrđuje se osnovanim osporavanjem tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju u stečajnom postupku St-45/15 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu prema tuženiku TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH, u iznosu od 20.238.649,96 kuna.

II Utvrđuje se da potraživanje tuženika TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH prema tužitelju ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, u stečajnom postupku St-45/15 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu po prijavljenoj tražbini tuženika za iznos od 20.238.649,96 kuna predstavlja tražbinu nižih isplatnih redova.“

16. Tuženik se usprotivio preinaci tužbe.

17. Ovaj sud je rješenjem poslovni broj P-642/2018 od 18. veljače 2020. odbio dopustiti preinaku sukladno podnesku tužitelja od 16. siječnja 2019.

18. Tužitelj je tijekom postupka ustrajao u navodima da, ako uopće postoji tražbina tuženika prema tužitelju, da se ne radi o tražbini višeg isplatnog reda nego o tražbini nižeg isplatnog reda jer da uplate koje je TECHCOM vršio tužitelju na temelju Ugovora o kreditu i pripadajućih Aneksa predstavljaju zajam kojim se nadomješta kapital društvu, dok je tuženik ustrajao u navodima koji su izneseni u odgovoru na tužbu i podnescima koje je tuženik dostavio u spis tijekom postupka.

19. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanim osporavanjem tražbine tuženika prema tužitelju u iznosu od 20.238.649,96 kuna, kao i zahtjev za utvrđenje da takva tražbina ne postoji.

20. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu i to: ovjereni prijevod s njemačkog jezika Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova TREPTE LEGAL AND FINANCIAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH i ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju (listovi 3-20 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1.

ožujka 2017. (listovi 21-25 spisa), oglas Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/2015 od 18. studenog 2015. (list 26 spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5447/2016-5 od 27. rujna 2016. (listovi 87-91 spisa), ovjereni prijevod okvirnog ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 100-102 spisa), ovjereni prijevod Aneksa I Ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 103-104 spisa), ovjereni prijevod Aneksa II Ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 105-106 spisa), ovjereni prijevod Aneksa III Ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 107-108 spisa), ovjereni prijevod Aneksa IV Ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 109-110 spisa), ovjereni prijevod Aneksa V Ugovora o kreditu broj Nr. 218-13-03910 od 1. siječnja 2023. (listovi 111-112 spisa), ovjereni prijevod Ugovora o kreditu Nr. 10062013 od 10. lipnja 2013. (listovi 113-115 spisa), ovjereni prijevod Ugovora o kreditu br. Nr. 376-14-3964 od 14. siječnja 2014. (listovi 116-117 spisa), ovjereni prijevod Aneksu I Ugovora o kreditu br. Nr. 376-14-3964 od 14. siječnja 2014. (list 118 spisa), ovjereni prijevod Aneksu II Ugovora o kreditu br. Nr. 376-14-3964 od 14. siječnja 2014. (list 119 spisa), ovjereni prijevod s njemačkog jezika Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova (listovi 124-127 spisa), nalaz i mišljenje sudskog vještaka za računovodstvo i financije Ankice Pejčković-Čović od 18. travnja 2018. koje je provedeno u postupku koji se pred ovim sudom vodio pod brojem P-683/17 (listovi 132-139 spisa), zapisnik s rasprave održane kod Trgovačkog suda u Splitu 9. srpnja 2018. u spisu poslovni broj P-683/2017 (list 143 spisa), dopunu nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Ankice Pejčković-Čović (listovi 147-154 spisa), rješenje Trovačkog suda u Splitu poslovni broj St-45/2015 od 18. svibnja 2017. (listovi 168-172 spisa), ispis stranice Poslovna Hrvatska s podacima za ADRIA ČELIK d.o.o. (listovi 198-199 spisa), izvještaj revizora za 2013. za ADRIA ČELIK d.o.o. (listovi 200-243 spisa), izvještaj revizora za 2014. za ADRIA ČELIK d.o.o. (listovi 243-282 spisa), obavijest o odobrenju okvira za izdavanje garancija od 28. travnja 2014. (list 288 spisa), Ugovor o okvirnom iznosu za financiranje broj 583151 od 6. kolovoza 2014. (list 289 spisa), Ugovor o okvirnom viševalutnom iznosu za financiranje broj 583151 (listovi 290-298 spisa), proveo je dokaz vještačenjem po pravnoj osobi FIMAR d.o.o. radi utvrđivanja je li tužitelj u vrijeme kada je primio zajam od trgovačkog društva TECHCOM GmbH bio kreditno sposoban te je izvršio uvid u spise Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj P-683/17 i St-45/2015.

21. Tuženik je predlagao da sud pored tih dokaza izvede dokaz saslušanjem stranaka i svjedoka Edgara Schumachera. Ovaj sud je takav dokazni prijedlog odbio kao nepotreban iz razloga što su sve odlučne činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđenje ocjenom isprava sadržanih u spisu, čitanjem isprava sadržanih u spisima ovog suda St-45/2015 i P-683/2017, kao i provedenim vještačenjem.

22. Stoga, kako sukladno odredbi članka 220. stavak 1. ZPP-a dokazivanje obuhvaća sve činjenice koje su važne za donošenje odluke, izvođenje dokaza saslušanjem nije bilo potrebno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, niti bi dovelo do drugačije odluke suda.

23. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

24. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-45/15 od 18. studenog 2015. otvoren stečajni postupak.

25. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik u tom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 82.492.965,97 kuna, kao ni to da je stečajni upravitelj tužitelja tu tražbinu osporio kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda i da je tuženik rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-45/2015 od 5. rujna 2016. upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 82.492.949,97 kuna.

26. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tuženik protiv tog rješenja izjavio žalbu, kao ni to da je žalba tuženika rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1. ožujka 2017. odbijena u dijelu u kojem mu je naloženo tuženiku pokrenuti parnicu u roku od 8 dana od dana primitka tog rješenja radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kuna, kao ni to da je pobijano prvostupanjsko rješenje preinačeno u dijelu u kojem je tuženiku naloženo pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 20.238.649,93 kuna na način da je stečajni upravitelj tužitelja upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u tom dijelu. Naime, drugostupanjski sud je izrazio stav da za taj dio tražbine tuženik raspolaže ovršnom ispravom (zadužnicom).

27. Među strankama nije bilo sporno ni to da se parnični postupak kojeg je pokrenuo tuženik radi utvrđenja tražbine u iznosu od 62.254.300,04 kune vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-293/17, kao ni to da je u tom postupku donesena pravomoćna presuda kojom je utvrđena osnovanom tražbina drugog višeg isplatnog reda stečajnog vjerovnika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH prema tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju u iznosu od 62.254.300,04 kuna.

28. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da se ovaj postupak vodi radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwälte GmbH prema tužitelju ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, u iznosu od 20.238.649,93 kuna.

29. Najprije je kao sporno trebalo utvrditi je li tužitelj u roku od 8 (osam) dana od dana zaprimanja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1. ožujka 2017. pokrenuo parnični postupak.

30. Nije sporno da je tužitelj predmetno rješenje kojim je upućen na pokretanje ovog postupka u roku od osam dana od dana zaprimanja predmetnog rješenja zaprimio 17. ožujka 2017.

31. Uvidom u prijamni pečat koji je otisnut na tužbi utvrđeno je kako je tužitelj tužbu podnio poštom preporučeno, kao i da je tužba predana pošti 27. ožujka 2017.

32. Odredbom članka 113. stavak 2. ZPP-a propisano je da ako je podnesak upućen preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafski, dan predaje pošti smatra se danom predaje sudu kojemu je upućen.

33. Prema tome, kako je tužitelj rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6891/2016-2 od 1. ožujka 2017. zaprimio 17. ožujka 2017. (petak), osmi dan za podnošenje tužbe je pao na 25. ožujka 2017. (subota). Međutim, kako je odredbom članka 112. stavak 3. ZPP-a propisano da ako posljednji dan roka pada na državni blagdan, ili u nedjelju ili u koji drugi dan kad sud ne radi, rok istječe protekom prvoga idućeg radnog dana, tužba koju je tužitelj podnio 27. ožujka 2017. je pravovremena.

34. Stoga, ovaj sud navode tuženika o tome da je tužitelj odustao od prava na vođenje parnice pa da tužbu treba odbaciti, ocjenjuje kao neosnovane.

35. Nakon toga trebalo je utvrditi je li osnovano osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 20.238.649,96 kuna.

36. Odredbom članka 178. stavak 4. SZ-a propisano je da ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

37. Uvidom u Ugovor o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. utvrđeno je kako su tuženik kao kupac, TECHCOM GmbH kao prodavatelj i tužitelj kao društvo sklopili taj ugovor iz kojeg proizlazi da prodavatelj ima pravo na potraživanje povrata od društva na temelju ugovora o zajmu i to: Ugovora o zajmu 218-13-03910 zaključenog između TECHCOM GmbH i Adria Čelik od 1. ožujka 2013. na iznos od 1.000.000,00 EUR-a i pripadajućih Aneksa (I, II, III, IV i V) u iznosu od 7.000.000,00 EUR-a, Ugovora o zajmu zaključenog između TECHCOM GmbH i ADRIA ČELIK d.o.o. 10. lipnja 2013. na iznos od 2.000.000,00 EUR-a te Ugovora o zajmu broj 376-14-3964 zaključenog između TECHCOM GmbH i ADRIA ČELIK d.o.o. 14. siječnja 2014. na iznos od 1.300.000,00 EUR-a.

38. Dakle, ukupan iznos zajmova da iznosi 11.300.000,00 EUR-a, a njihova vrijednost na dan potpisivanja tog ugovora da iznosi 9.962.797,00 EUR-a

39. Iz članka 3. predmetnog Ugovora proizlazi kako prodavatelj tim ugovorom ustupa kupcu otplatu zajmova, kupac da prihvaća ustup te da uz prodane i ustupljene zajmove prodavatelj prenosi na kupca i ostale moguće instrumente osiguranja istih.

40. Uvidom u zadužnicu koja nesporno predstavlja sredstvo osiguranja utvrđeno je da je tuženik TECHCOM-u GmbH predao zadužnicu na iznos od 2.607.002,00 EUR-a. Predmetna zadužnica izdana je 31. srpnja 2013. te je ista ovjerena od strane javnog bilježnika Boška Jurišića pod brojem OV-5592/13.

41. Stoga, kako iz sadržaja naprijed navedenog ugovora od 15. travnja 2014. (članak 3. Ugovora) proizlazi da je tuženik, osim tražbine, preuzeo i sredstva osiguranja, a prema sadržaju zadužnice ovjerene 31. srpnja 2013. proizlazi da je izdana upravo radi osiguranja dijela tražbine tuženika u iznosu od 2.657.002,00 EUR-a, nisu osnovani navodi tužitelja o tome da je tuženik predmetnu zadužnicu stekao nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Naime, stečajni postupak nad tužiteljem je otvoren tek 18. studenog 2015.

42. Prema tome, nakon što je otklonjen i taj prigovor tužitelja, trebalo je utvrditi je li osnovano osporavanje predmetne tražbine.

43. Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, utvrđene su sljedeće odlučne činjenice:

- da su TECHCOM GmbH kao zajmodavac i tužitelj kao zajmoprimac sklopili Ugovora o zajmu broj 218-13-03910 1. ožujka 2013. na iznos od 1.000.000,00 EUR-a,

- da su TECHCOM GmbH kao zajmodavac i tužitelj kao zajmoprimac sklopili Aneксе tom Ugovoru (I, II, III, IV i V) te da je na temelju istih TECHCOM GmbH isplatio tužitelju ukupan iznos od 7.000.000,00 EUR-a,

- da su TECHCOM GmbH kao zajmodavac i tužitelj kao zajmoprimac sklopili Ugovor o zajmu 10. lipnja 2013. na iznos od 2.000.000,00 EUR-a,

- da su TECHCOM GmbH kao zajmodavac i tužitelja kao zajmoprimac sklopili Ugovor o zajmu broj 376-14-3964 14. siječnja 2014. na iznos od 1.300.000,00 EUR-a,

- da je TECHCOM GmbH na temelju Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. zaključenog između TECHCOM GmbH kao prodavatelja, tuženika kao kupca i tužitelja kao dužnika, TECHCOM GmbH prodao predmetna potraživanja tuženiku,

- da je TECHCOM GmbH na temelju Ugovora o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. tuženiku predao i instrumente osiguranja,

- da je tužitelj TECHCOM GmbH kao sredstvo osiguranja predao zadužnicu od 31. srpnja 2013. ovjerenu od strane javnog bilježnika Boška Jurišića pod brojem OV-5592/13.

44. Uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ankice Pejčković-Čović izrađenog za potrebe postupka P-683/2017 (a koji se suglasnošću stranaka koristi kao dokaz u ovom postupku) utvrđeno je kako TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwalte GmbH na temelju Ugovora o prodaji potraživanja od ADRIA ČELIKA d.o.o. u stečaju, na dan otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, ima potraživanje u iznosu od 82.492.949,97 kuna. Dio tog potraživanja u iznosu od 20.238.655,25 kuna (koje je predmet upravo ovog postupka) da je osigurano zadužnicom, pa da TREPTE LEGAL ADVISORS Rechtsanwalte GmbH ima ukupno potraživanje prema trgovačkom društvu ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju u iznosu od 62.610.985,83 kuna.

45. Prema tome, kako iz svih dokaza koji su izvedeni tijekom postupka proizlazi da je tužitelj sa trgovačkim društvom TECHCOM GmbH sklopio više Ugovor o kreditu, zajedno sa pripadajućim Aneksima, da je TECHCOM GmbH tužitelju isplatio sredstva po tim ugovorima koja tužitelj nije vratio, da je TECHCOM GmbH Ugovorom o prodaji potraživanja zaključenim s tuženikom 15. travnja 2014. tuženiku prodao potraživanja koja su predmet tih ugovora, kao i da je prenio na tuženika sredstva osiguranja među kojima je i zadužnica u iznosu od 2.657.002,00 EUR-a od 31. srpnja 2013., koja nesporno predstavlja ovršnu ispravu, nije osnovano osporavanje tužitelja tražbine iz predmetne zadužnice. Stoga, zahtjev tužitelja je valjalo odbiti kao neosnovan.

46. U odnosu na navode tužitelja o tome da je Ugovor o prodaji potraživanja iz zajmova od 15. travnja 2014. zbog toga što tom ugovoru nije priložena odluka

skupštine, kao i iz razloga što je istog „potpisao Edgar Schumacher u ime prodavatelja i društva, a bez odluke skupštine“, istom je za odgovoriti kako se, sukladno odredbi članka 80. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. – dalje: ZOO) sklapa na način da vjerovnik ugovorom sklopljenim s trećim prenosi na njega svoju tražbinu. Odredbom članka 82. stavak 1. ZOO-a propisano je da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali da je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju. Prema tome, suprotno navodima tužitelja, tužitelj nije niti stranka tog Ugovora pa je potpuno irelevantno za valjanost takvog ugovora to što je u predmetnom ugovoru navedeno da se isti sklapa između kupca, prodavatelja i društva, kao i činjenica što je prilikom potpisivanja ugovora društvo (ovdje tužitelja) i prodavatelja (TECHCOM GmbH) zastupao Edgar Schumacher.

47. Tužitelj je tijekom postupka isticao i kako tražbina tuženika iz ovog postupka, ukoliko je ista uopće osnovana, ne predstavlja tražbinu drugog višeg isplasnog reda nego da ista može predstavljati samo tražbinu nižeg isplasnog reda jer da ugovori o kreditu koje je trgovačko društvo TECHCOM GmbH sklapalo s tužiteljem zapravo predstavljaju zajam kojim se nadomješta kapital s obzirom na to da je TECHCOM GmbH bio jedan od članova društva tužitelja.

48. Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za tužitelja utvrđeno je kako je TECHCOM GmbH bio upisan kao jedan od članova društva tužitelja od 1. srpnja 2013.

49. Odredbom članka 408. stavak 1. ZTD-a propisano je da član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplasnog reda.

50. Dakle, odredba članka 408. ZTD-a primjenjuje se u slučajevima davanja zajma društvu koje je u takvoj krizi da ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji. To je zajam koji se daje društvu u krizi kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i on se smatra kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti. Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma. Zajam kojim se nadomješta kapital može biti u novcu ili zamjenjivim stvarima, a može se raditi i o pretvaranju duga u zajam. Osim zajma, pod isti pravni režim potpadaju i pravne radnje vjerovnika društva kojim se financira društvo u krizi, a koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma. U takvim slučajevima društvo se pojavljuje u ulozi zajmoprimca, dok zajmodavci mogu biti članovi društva osim onih koji ne vode njegove poslove, a čiji se poslovni udio odnosi na desetinu ili manji dio temeljnog kapitala te treće osobe kojima je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma ili im to jamči. Prema tome, na članove društva koji vode njegove poslove bez obzira na to koliki je njihov poslovni udio i na članove društva kojih se poslovni udio odnosi na više od 10% temeljnog kapitala neovisno o tome vode li poslove društva, primjenjuju se pravila o nadomještanju kapitala.

51. Iz nalaza i mišljenja izrađenog od strane pravne osobe FIMAR d.o.o. u bitnom proizlazi da u vrijeme dobivanja zajmova od TECHCOM GmbH tužitelj nije

imao vlastiti kapital, da je bio prezadužen, kao i da se tijekom 2013. znatno povećavala prezaduženost tužitelja. Međutim, između tužitelja kao korisnika kredita i Sberbank d.d. kao kreditora da je 11. travnja 2013. sklopljen Ugovor o okvirnom viševalutnom iznosu za financiranje br. 583151 kojim je tužitelj u odobren okvirni iznos kredita u visini od 30.000.000,00 kuna, a Sberbank d.d. da je 28. travnja 2014. tužitelju poslala obavijest o odobrenju okvira za izdavanje platežnih garancija u iznosu od 3.000.000,00 EUR-a.

52. Prema tome, tijekom postupka nije dokazano da ugovori o kreditu koje je tužitelj sklapao s TECHCOM GmbH (od kojih su neki sklopljeni i prije nego što je TECHCOM GmbH uopće bio član društva tužitelja) predstavljaju zajam kojim se nadomješta kapital, odnosno da tužitelj nije na drugi način mogao osigurati financiranje svog redovnog poslovanja. Naime, upravo suprotno, tužitelj je, pored ugovora o kreditu koje je sklapao s TECHCOM GmbH, sklapao i ugovore o kreditu sa Sberbank d.d., pa navedeno upućuje na zaključak da sredstva koja je tužitelju stavio na raspolaganje TECHCOM GmbH ne predstavljaju zajam kojim se nadomješta kapital nego da se radi o sredstvima koja su tužitelju plasirana na temelju ugovora o kreditu.

53. Stoga, nisu osnovani navodi tužitelja o tome da bi tražbina koja je predmet ovog postupka predstavljala tražbinu nižeg isplatnog reda. Osim toga, sam stečajni upravitelj tužitelja je predmetnu tražbinu prihvatio kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

54. Prema tome, uzimajući u obzir sve dokaze koji su izvedeni tijekom postupka, utvrđeno je kako nije osnovano osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 20.238.649,93 kuna, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-45/2015 pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci ove presude, pod točkom I.

55. Tuženik je postavio zahtjev za naknadu troškova postupka.

56. Odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umještaču nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

57. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

58. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

59. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tuženiku je valjalo priznati trošak sastavljanja odgovora na tužbu u visini 10.000 bodova (Tbr. 11.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/22., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. – dalje: Tarifa) u svezi s Tbr. 7.1. Tarife), po 10.000 bodova za zastupanje na ročištima održanim 21. svibnja 2019., 18. veljače 2020. i 17. veljače 2013. (Tbr. 9.1. Tarife), po 5.000 bodova za zastupanje na ročištima održanim 3. travnja 2018. i 22. listopada 2019. (Tbr. 9.2. Tarife), 50 bodova za zastupanje na ročištu održanom 26. ožujka 2019. (Tbr. 9.5. Tarife) te po 10.000 bodova za zastavljanje četiri obrazložena podneska (Tbr. 8.1. Tarife). Dakle, tuženiku je valjalo priznati ukupno 90.050 bodova. Kako je tuženik zatražio naknadu troškova prema vrijednosti boda iznosi 10,00 kuna, tuženiku je valjalo priznati ukupno 900.500,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (225.125,00 kuna), što sveukupno iznosi 1.125.625,00 kuna.

60. Tuženiku je na dosuđeni trošak postupka u iznosu od 1.125.625,00 kuna priznata i zakonska zatezna kamata koja na taj iznos teče od donošenja ove presude (6. travnja 2023.) pa do isplate, a određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena (članak 29. stavak 2. ZOO-a).

61. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

62. Zahtjev tuženika valjalo je odbiti kao neosnovan za više zatraženi trošak postupka u iznosu od 753.437,50 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Naime, kako je odredbom Tbr. 8.3. Tarife propisano da odvjetniku pripada pravo na naknadu najviše četiri obrazložena podneska za cijeli postupak, tuženiku je priznat trošak sastavljanja četiri obrazložena podneska sukladno Tbr. 8.1. Tarife neovisno o tome što je tuženik u spis dostavio više od četiri podneska. Nadalje, zahtjev tuženika odbijen je kao neosnovan za više zatraženi trošak zastupanja na ročištima koja su održana 3. travnja 2018. i 22. listopada 2019. Naime, kako se radi o ročištima koja su odgođena, tuženiku je priznato po 5.000 bodova umjesto zatraženih 10.000 bodova, sukladno Tbr. 9.2. Tarife.

63. Tuženiku je na dosuđeni trošak parničnog postupka priznata kamatna stopa po stopi koja je člankom 29. stavak 2. ZOO-a propisana za ostale odnose jer obveza tužitelja na naknadu troškova ne predstavlja obvezu iz trgovačkog ugovora pa je zahtjev tuženika odbijen kao neosnovan i za više zatraženu kamatnu stopu od pet postotnih poena (preko tri postotna poena do osam postotnih poena).

64. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

65. Rok za isplatu određen je sukladno odredbi članka 328. stavak 2. ZPP-a.

66. Novčani iznosi koji su navedeni u izreci ove presude iskazani su i u eurima sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22. i 88/22.) te je prilikom konverzije korišten fiksni tečaj 7,53450.

U Splitu 6. travnja 2023.

Sutkinja
Rajana Buljan

Dokument je elektronički potpisan:

RAJANA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:

06-04-2023

12:39:33

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=BULJAN

G=RAJANA

CN=RAJANA BULJAN

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćnici Marini Krka, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. iz Splita
- tuženiku po punomoćniku Marku Kallayu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Kallay & Partneri d.o.o. iz Zagreba
- u spis

Broj zapisa: **9-30857-44e7d**

Kontrolni broj: **04c26-7e147-6473b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Predmet: P-642/2018

Vrijeme kreiranja: 12.05.2025. 07:48

Oznaka: P-642/2018-67

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI**Oznaka odluke:** P-642/2018-46**Vrsta odluke:** Presuda**Donositelj:** Rajana Buljan**Datum pravomoćnosti:** 08.05.2024.**Datum ovršnosti:** 23.06.2024.**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **9-30877-5248a**

Kontrolni broj: **01259-1be97-c2ba3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=30842297926.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, L=SPLIT,
OID.2.5.4.97=VATHR-30842297926, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.